

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **Bc. D. F.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šímou
sídlem Poděbradova 17, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osob
zúčastněných
řízení: na **I) J.B.**, bytem X
II) J.H.Z., bytem X
III) L.C., bytem X
IV) obec Letkov, IČ 00574155, sídlem Ke Hřišti 117, Letkov, 326 00 Plzeň
V) CETIN a.s., IČ 04084063, sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2018, č.j. PK-DSH/9218/18

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2018, č.j. MMP/128097/18, Magistrát města Plzně k žádosti stavebníka obce Letkov *I.* vydal podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 503/2006 Sb.*“), stavební povolení na stavbu: Letkov – K Vodní nádrži na pozemku parc. č. 164/6, 164/30, 164/31, 164/32, 164/35, 168/13, 220/1, 220/3, 220/4, 256/1, 256/3, 256/24, 256/28, 468/32, 481/12, 481/13, 481/14, 481/15, 481/30 v k.ú. Letkov a *II.* stanovil podmínky pro provedení stavby. Stavba obsahuje SO 110 Komunikace, SO 120 Chodníky a SO 300 Dešťová kanalizace.
2. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se odvolal žalobce.
3. Rozhodnutím ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobce zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 14. 6. 2018, č.j. MMP/128097/18, potvrdil.
4. Žalobce je v k.ú. Letkov vlastníkem pozemku parc. č. st. X, jehož součástí je stavba č.p. X v části obce X, a dále pozemků parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X.
5. Ve stavebním řízení žalobce především namítal, že vyústění navrhované stavby (dešťové stoky) má být provedeno do Božkovského potoka, který vede právě přes uvedené pozemky v jeho vlastnictví. Vzhledem k tomu, že veškerá dešťová voda z plánovaných staveb bude svedena do Božkovského potoka, že současná hladina Božkovského potoka je hraniční vzhledem ke kapacitě neupraveného koryta a že okolí Božkovského potoka je záplavovým územím, je zřejmé, že každý déšť, resp. dešťová voda svedená plánovanou stavbou, zvedne hladinu potoka tak, že se rozlije mimo koryta potoka a ohrozí zaplavením veškeré sousední stavby, včetně nemovitých věcí žalobce.

Žaloba

6. Žalobce namítá, že v oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 20. 4. 2018, ani v oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 24. 5. 2018 není uvedeno, že by stavba měla být realizována i na pozemku parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov.
7. Žalobce má za to, že pro absenci argumentů neodpovídá původní rozhodnutí ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí citoval část žalobcova odvolání, již vyňal z celkového kontextu žalobcem využitého opravného prostředku, a zaujal k ní stanovisko nekorespondující se zbylou částí argumentů žalobce, k níž svůj právní názor nevyjádřil. Svůj postoj žalovaný odůvodnil tím, že námitky a argumenty nebyly žalobcem vzneseny v řízení před Magistrátem města Plzně, a proto nejsou zahrnuty v napadeném rozhodnutí správního úřadu, tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce je přesvědčen, že postup žalovaného, jakožto odvolacího správního orgánu, nekoresponduje s dikcí § 89 odst. 2 správního řádu.
8. Žalovaný se řádně vypořádal [patrně: nevypořádal] ani s námitkou žalobce, že byla

povolena stavba, pro kterou nebylo stavební řízení zahájeno. Žalovaný toto na str. 5 napadeného rozhodnutí bagatelizuje, když krom jiného uvádí, že „stavba na daný pozemek zasahuje jen nepatrně, a to tak, že zde bude umístěna přípojka do stávající šachty dešťové kanalizace“. Žalobce nesouhlasí s tím, že se jedná o zanedbatelnou část stavby; naopak se jedná o podstatnou část stavby, když právě v této části dochází k napojení na jinou stavbu, o jejíž kapacitě žalobce rovněž vznesl pochybnosti. Žalovaný tedy tuto zcela zásadní chybu původního rozhodnutí přešel.

9. Ve světle uvedených skutečností se žalobce domnívá, že postupem správních úřadů došlo k jeho diskriminaci z důvodu jeho postavení jako slabší strany řízení, ačkoliv je tento postup zakázán čl. 14 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této souvislosti žalobce poukázal na čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož jsou zaručena základní práva a svobody všem bez rozdílu zejména jiného postavení. Žalobce je přesvědčen, že jmenované správní úřady porušily neznačeným způsobem jeho právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti žalobce odkázal na názory Ústavního soudu vyslovené v nálezech ze dne 17. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 1437/15, ze dne 23. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 2067/14, a ze dne 19. 12. 2017, sp. zn. I. ÚS 2143/16.
10. V dalším se odkazuje na úplné znění žaloby.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Ve vyjádření k žalobě žalovaný k pozemku parc. č. 481/30 uvedl, že v oznámení o zahájení stavby tento pozemek opravdu nebyl uveden. Stavba na daný pozemek však zasahuje jen nepatrně, a to tak, že zde bude umístěna přípojka do stávající šachty dešťové kanalizace (cca 4 m). Nejedná se tedy o celý pozemek o výměře 2 313 m². Daná stavba dešťové kanalizace na pozemku parc. č. 481/30 je též zakreslena v projektové dokumentaci k dané stavbě a zároveň byla stavebním úřadem popsána v „popisu stavby“ v oznámení o zahájení řízení. Stavba dešťové kanalizace byla na daném pozemku umístěna územním rozhodnutím ze dne 20. 6. 2016, č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se přímo uvádí: „Na konci zrekonstruované komunikace na pozemku p. č. 481/30 v k. ú. Letkov bude do koncové šachty DŠ6 přepojena stávající dešťová stoka odvádějící povrchové vody z komunikace zástavby rodinných domů „V Podlesí I““ a ve výroku tohoto rozhodnutí je pozemek parc. č. 481/30 též uveden. Žalobce, který byl účastníkem územního řízení, svého práva podat proti územnímu rozhodnutí odvolání či jiný opravný prostředek nevyužil. Dne 14. 5. 2018 stavební úřad v souladu s § 38 odst. 4 správního řádu umožnil žalobci vyhotovit si ze spisu fotokopii technické zprávy dešťové kanalizace. Ústního jednání spojeného s ohledáním na místě se dne 8. 6. 2018 účastnil i žalobce se svým zástupcem. Přítomní byli seznámeni s obsahem spisu a s projektovou dokumentací. Na základě těchto skutečností je žalovaný toho názoru, že žalobce měl dost možností, jak se s danou skutečností seznámit. Stavební úřad nerozhodoval o stavbě nové, ale o stavbě umístěné územním rozhodnutím ze dne 20. 6. 2016, č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR, na pozemcích parc. č. 256/24, 481/12, 481/13, 481/15, 481/30 v k.ú. Letkov a zanesené v projektové dokumentaci, která byla předložena jako příloha k žádosti o stavební povolení. Z projektové dokumentace ke stavbě SO 300 Dešťová kanalizace vyplývá, že daná stavba je naprojektována i na pozemku parc. č. 481/30.
12. K právu na spravedlivý proces žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobce sice uvádí, že došlo k jeho diskriminaci z důvodu jeho postavení jako slabší strany řízení, ale už neuvádí, jakým způsobem k dané diskriminaci došlo. Žalovaný nadále trvá na tom, že

rozsah námitek účastníků řízení je limitován zejména ustanovením § 114 stavebního zákona. K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, se nepřihlíží. Žalobce byl účastníkem územního řízení a jako takový měl možnost seznámit se s žádostí o vydání územního rozhodnutí a jejími přílohami a mohl uplatnit námitky související s umístěním stavby. Součástí projektové dokumentace bylo i posouzení koryta Božkovského potoka. Vliv posuzované stavby na okolí, riziko záplav a zatopení jsou otázky, které byly řešeny v rámci územního řízení a v době vedení stavebního řízení byly již pravomocně vyřešeny. Božkovský potok je přirozeným vodním tokem, což znamená, že může měnit směr, podélný sklon a příčný profil. Pokud žalobce zjistil v korytě potoka závalu, což změna profilu by zajisté byla, měl se obrátit na správce vodního toku pro zjednání nápravy a nepoužívat to jako argument pro neaktuální podklad rozhodnutí, resp. zpochybnění kapacity Božkovského potoka. Žalobce se domáhá ochrany svého majetku, ale na druhou stranu opomíjí své povinnosti, které k ochraně jeho majetku bezprostředně vedou.

Posouzení věci krajským soudem

1. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
2. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
4. Žaloba není důvodná.
5. Podle § 2 s. ř. s. *Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
6. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
7. Stavební řízení je upraveno zejména v části čtvrté stavebního zákona.
8. Podle § 114 odst. 1 věty první stavebního zákona *Účastník [stavebního] řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.* Podle § 114 odst. 1 věty třetí stavebního zákona *Účastník [stavebního] řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první [...], se nepřihlíží.*
9. I pro soudní ochranu práv účastníků stavebního řízení je významný tento názor Nejvyššího správního soudu: *„Soudní řád správní je svojí povahou „obrannou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických*

nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86, publ. pod č. 1764/2009 Sb. NSS).

10. Žalobce jako osoba uvedená v § 109 písm. e) stavebního zákona byl ve stavebním řízení oprávněn uplatňovat námitky v rozsahu, jakým může být jeho vlastnické právo k jeho pozemkům nebo stavbám na nich prováděním stavby, o níž se v řízení rozhodovalo, přímo dotčeno.
11. K námitkám účastníků řízení podle stavebního zákona se Nejvyšší správní soud vyjádřil takto: *„Námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona (§ 114 stavebního zákona z roku 2006) mají dvojí povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, jednak představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení (§ 192 téhož zákona a § 27 odst. 2 správního řádu z roku 2004). Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru. Oba okruhy námitek přitom mohou být po obsahové stránce shodné.“* (rozsudek ze dne 17. 12. 2008, č.j. 1 As 80/2008-68, publ. pod č. 1787/2009 Sb. NSS).
12. Žalobce namítá, že se žalovaný řádně vypořádal [patrně: nevypořádal] ani s námitkou žalobce, že byla povolena stavba, pro kterou nebylo stavební řízení zahájeno.
13. V rozhodnutí ze dne 14. 6. 2018, č.j. MMP/128097/18, Magistrát města Plzně mimo jiné uvedl, že v oznámení o zahájení stavebního řízení opomenul ve výčtu pozemků dotčených stavbou pozemek parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov. Tento pozemek je dotčen v rozsahu stavebního objektu SO 300 Dešťové kanalizace a byl uveden v územním rozhodnutí o umístění stavby č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR dne 20. 6. 2016. Na tomto pozemku je navržena nová dešťová kanalizace s šachtou DŠ6, délka kanalizace je cca 4 m. V popisu stavby, který byl uveden v oznámení o zahájení řízení je tento úsek zmíněn. Toto opomenutí rovněž nemá vliv na stanovený okruh účastníků řízení, vlastníkem předmětného pozemku je stavebník obec Letkov stejně tak jako sousedního pozemku parc. č. 256/1 a 171/220 v k.ú. Letkov. Po zjištění tohoto nedopatření stavebník tento nedostatek v žádosti dne 13. 6. 2018 opravil. Příloha projektové dokumentace Katastrální situace a zábory část C1 č. 2.1.2. byla ponechána bez úpravy.
14. V rozhodnutí ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, Krajský úřad Plzeňského kraje mimo jiné uvedl, že v oznámení o zahájení stavby nebyl opravdu pozemek parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov uveden. Stavba na daný pozemek však zasahuje jen nepatrně, a to tak, že zde bude umístěna přípojka do stávající šachty dešťové kanalizace (cca 4 m), nejedná se tedy o celý pozemek o výměře 2 313 m². Daná stavba dešťové kanalizace na pozemku parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov je též zakreslena v projektové dokumentaci k dané stavbě. Stavba dešťové kanalizace byla na daném pozemku umístěna územním rozhodnutím č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR ze dne 20. 6. 2016. V odůvodnění daného rozhodnutí se přímo uvádí: *„Na konci zrekonstruované komunikace na pozemku p.č. 481/30 v k.ú. Letkov bude do koncové šachty DŠ6 přepojena stávající dešťová stoka odvádějící povrchové vody z komunikace zástavby rodinných domů „V Podlesí I““* a ve výroku tohoto rozhodnutí je pozemek parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov též uveden. V územním řízení byl odvolatel též účastníkem řízení. Dne 14. 5. 2018 byl odvolatel nahlédnout do spisu a stavební úřad v souladu s § 38 odst. 4 správního řádu odvolateli umožnil vyhotovit si fotokopii ze spisu – a to TZ dešťové

kanalizace. Stavební úřad nařídil na den 8. 6. 2018 ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Tohoto ústního jednání se účastnil i odvolatel se svým právním zástupcem. Přítomní byli seznámeni s obsahem spisu a s projektovou dokumentací. Na základě shora uvedených skutečností je odvolací správní orgán toho názoru, že odvolatel měl dost možností, jak se s danou skutečností seznámit. Stavební úřad nerozhodoval o stavbě nové, ale o stavbě umístěné územním rozhodnutím č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR ze dne 20. 6. 2016 na pozemcích parc. č. 256/24, 481/12, 481/13, 481/15, 481/30 v k.ú. Letkov a zanesené v projektové dokumentaci, která byla předložena jako příloha k žádosti o stavební povolení. Z projektové dokumentace ke stavbě SO 300 Dešťová kanalizace vyplývá, že daná stavba je naprojektována i na pozemku parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov. Na základě shora uvedeného nepovažuje odvolací správní orgán skutečnost, že daný pozemek nebyl uveden v oznámení o zahájení řízení, za zásadní vadu řízení, tak aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

15. Soud se na základě výše uvedeného ztotožňuje s názorem správních orgánů, že opomenutí uvedení pozemku parc. č. 481/30 v k.ú. Letkov v oznámeních o zahájení řízení nepředstavuje ve vylíčených souvislostech vadu řízení, který by mohla mít vliv na zákonnost stavebního povolení a/nebo napadeného rozhodnutí.
16. Současně nemůže soud nezmínit, že žalobce ani nenaznačil, jak mělo opomenutí uvedení tohoto pozemku, jehož vlastníkem je jiná osoba než žalobce, v oznámeních o zahájení řízení zkrátit žalobce na jeho právech, tj. jak v důsledku předmětného neuvedení mohlo být přímo dotčeno vlastnické právo žalobce k jeho pozemkům nebo stavbám na nich prováděním stavby, o jejímž povolení se ve stavebním řízení rozhodovalo (srov. i výše citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86).
17. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona *K námitkám účastníků [stavebního] řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*
18. V rozhodnutí ze dne 14. 6. 2018, č.j. MMP/128097/18, Magistrát města Plzně mimo jiné uvedl, že pro stavební objekt SO 300 Dešťová kanalizace bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí, ve kterém bylo rozhodnuto o umístění dešťové kanalizace. Bc. F. byl účastníkem územního řízení a jako takový měl možnost se seznámit se žádostí o vydání územního rozhodnutí, jejími přílohami a případně uplatnit své námitky. Součástí dokumentace bylo mimo jiné i posouzení koryta Božkovského potoka. S ohledem na zákonný postup, že ve stavebním řízení se již neřeší věci, o kterých bylo rozhodnuto v územním řízení, stavební úřad nepřihlédl k námitkám, které se týkají požadavku na opětovné doložení posouzení kapacity Božkovského potoka, požadavku na případnou následnou úpravu Božkovského potoka, opětovné doložení posouzení vlivu záplavového území, stávajících staveb a vlivu stavby na okolí. Tyto věci již byly posuzovány v územním řízení a námitky tohoto obsahu mohly nebo měly být uplatněny v územním řízení.
19. V rozhodnutí ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, Krajský úřad Plzeňského kraje mimo jiné uvedl, že ve stavebním řízení se neřeší věci, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto v územním řízení, popřípadě jiné formě umístění stavby. Otázky, které jsou předmětem územního posouzení, musí být vyřešeny v rámci územního řízení a v rámci stavebního řízení se k nim stavební úřad již nemůže vracet. V daném případě odvolatel uvádí námitky,

kteřé měly být podány v rámci územního řízení a měly být v rámci tohoto řízení též vyřešeny. Pro stavební objekt SO 300 „Dešťová kanalizace“ bylo dne 20. 6. 2016 vydáno pravomocné rozhodnutí č.j. 1060/2016/MěÚSP-5-ÚR, ve kterém bylo rozhodnuto o umístění dešťové kanalizace. Odvolatel byl účastníkem územního řízení a jako takový měl možnost se seznámit se žádostí o vydání územního rozhodnutí, jejími přílohami a případně uplatnit své námitky. Součástí dokumentace bylo i mimo jiné posouzení koryta Božkovského potoka. Pravomocné územní rozhodnutí stanoví, co bude, v jaké dimenzi, kam to bude uloženo a co bude daná kanalizace odvodňovat. Účelem navrhované stavby bylo zlepšit stávající stav v území. Odvolatel ve svém odvolání uvádí své námitky všeobecně, není zde uvedeno, konkrétně s jakými právními předpisy je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu, z čeho odvolatel posuzuje, že stavební úřad nepostupoval nestranně. Vliv posuzované stavby na okolí, riziko záplav a zatopení jsou též otázky, které byly řešeny v rámci územního řízení a stavební úřad se již jimi ve stavebním řízení zabývat nemůže, jelikož jsou v dané době již pravomocně vyřešeny.

20. Žalobce namítá, že žalovaný svůj postoj odůvodnil tím, že námitky a argumenty nebyly žalobcem vzneseny v řízení před Magistrátem města Plzně, a proto nejsou zahrnuty v napadeném rozhodnutí správního úřadu, tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
21. K § 114 odst. 2 stavebního zákona zaujala odborná literatura toto stanovisko: *„Předmět stavebního řízení je odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování. Proto ty námitky, které se vztahují k předcházejícím fázím, nelze v rámci stavebního řízení uplatnit tak, aby k nim stavební úřad přihlédl a mohl je zohlednit. Námitky, které se věcně týkají jiného řízení, mají být uplatňovány právě v tomto řízení. Jde tedy o námitky, které se týkají zde uvedených řízení, mají pro tato řízení význam a uvedená řízení jsou určena pro jejich celkové vypořádání. [...] Ani prostřednictvím § 111 nelze překonat požadavek vyjádřený právě v odstavci 2 komentovaného ustanovení. [...] Pokud by i přes výše uvedené skutečnosti taková námitka byla uplatněna, stavební úřad k ní nemůže ve stavebním řízení přihlížet.“* (Aleš Roztočil a kol.: Stavební zákon. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck 2013, str. 478).
22. K témuž ustanovení stavebního zákona existuje ustálená judikatura správních soudů. V rozsudku ze dne 17. 2. 2012, č.j. 8 As 54/2011-344, došel Nejvyšší správní soud k tomuto názoru: *„Stavební zákon z roku 2006 obsahuje relativně samostatnou úpravu několika druhů řízení, která na sebe mohou v procesu realizace výstavby navazovat, a to z chronologického hlediska i míry obecnosti od činnosti plánovací, přes problematiku umísťování již konkrétních staveb v územním řízení po stanovení podmínek jejich realizace ve stavebním řízení. Bylo by v rozporu s požadavkem právní jistoty, pokud by byl účastník správního řízení oprávněn v řízení brojít proti závěrům, které vyplynuly z řízení jiného, a fakticky tak derogovat předchozí pravomocné správní rozhodnutí.“* V rozsudku ze dne 28. 7. 2010, č.j. 5 As 77/2009-107, se Nejvyšší správní soud vyjádřil takto: *„V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je dokumentace záměru v souladu s územně plánovací dokumentací (územním plánem) a vydáním územního rozhodnutí tento soulad konstatuje. Shledá-li stavební úřad rozpor s územně plánovací dokumentací, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítne. Pokud se účastník řízení domnívá, že plánovaná stavba v souladu s územním plánem není, je oprávněn brojít proti územnímu rozhodnutí prostřednictvím opravných prostředků ve správním řízení, případně následně v řízení před správními soudy. Tutéž námitku však již účastník nemůže ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona účinně uplatnit v řízení stavebním. Stavební úřad k takto vznesené námitce nebude přihlížet.“* V rozsudku ze dne 12. 10. 2010, č.j. 2 As 69/2010-122, zaujal Nejvyšší správní soud tento názor: *„V tomto řízení může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených*

orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě (§ 114 odst. 1 stavebního zákona). Stavební úřad se přitom nebude zabývat námitkami nad jejich zákonem stanovený rozsah, stejně tak, v souladu se zásadou koncentrace řízení, nebude přiblížet k námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (§ 114 odst. 2 stavebního zákona).“

23. K tomu soud konstatuje, že nevypořádané námitky žalobce v rámci stavebního řízení se týkaly vedení dešťové kanalizace a vlivů na její svedení do Božkovského potoka, tedy účinků stavby v území. Stavební řízení ovšem není pokračováním územního řízení. Ve stavebním řízení není možné opětovně hodnotit dopady umístění stavby na hladinu a koryto Božkovského potoka, riziko záplav a zatopení území. K námitce žalobce se také projektant dne 11. 6. 2018 vyjádřil, že právě výpočet posouzení koryta Božkovského potoka byl předmětem projektové dokumentace pro územní rozhodnutí. Není tedy možné domáhat se přezkumu námitek, které žalobce měl a mohl uplatnit v územním řízení.
24. Lze tedy konstatovat, že ve vztahu k námitkám, týkajícím se zhoršení situace Božkovského potoka v důsledku realizace povolené stavby, správní orgány správně uzavřely, že takové námitky nelze posuzovat v řízení o povolení stavby, neboť svým obsahem spadají do řízení územního. Bylo-li pro daný záměr vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze již k takto formulovaným námitkám s ohledem na § 114 odst. 2 stavebního zákona v řízení o povolení stavby přihlížet. Soud proto považuje prvoinstanční i napadené rozhodnutí za přezkoumatelná, jejich odůvodnění dostatečná a srozumitelná, ačkoli – v souladu se zákonem – nebyly některé námitky žalobce s odkazem na § 114 odst. 2 uvedeného zákona vypořádány.
25. Vzhledem k uvedenému soud nesdílí přesvědčení žalobce, že postup žalovaného, jakožto odvolacího správního orgánu, nekoresponduje s dikcí § 89 odst. 2 správního řádu.
26. Žalobce namítá, že postupem správních úřadů došlo k jeho diskriminaci z důvodu jeho postavení jako slabší strany řízení.
27. K tomu soud konstatuje, že žalobce byl uznán účastníkem stavebního řízení, nahlédl do spisu, zúčastnil se ústního jednání spojeného s ohledáním na místě, podal námitky, které správní orgán prvního stupně vypořádal, a podal odvolání, o němž rozhodl odvolací správní orgán. Že správní orgány ve stavebním řízení nepřihlíděly k námitkám žalobce, které mohly být uplatněny při územním řízení, bylo v souladu se zákonem (§ 114 odst. 2 stavebního zákona). Soud má tudíž za to, že zde není důvod k domněnce žalobce, že postupem správních úřadů došlo k jeho diskriminaci z důvodu jeho postavení jako slabší strany řízení, kterýžto postup je v rozporu s čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod [*Užívání práv a svobod přiznaných touto Úmluvou musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.*] a s čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod [*Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.*] a nebyl by v souladu ani s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod [*Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve*

stanovených případech u jiného orgánu.]. Na žalobcův případ pak nedopadají ani citované názory Ústavního soudu vyslovené v nálezech ze dne 17. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 1437/15, ze dne 23. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 2067/14, a ze dne 19. 12. 2017, sp. zn. I. ÚS 2143/16.

28. Žalobce předložil několik důkazních návrhů (zejména fotografie pod č.l. 36 až 39 soudního spisu). K tomu soud konstatuje, že je oprávněn rozhodnout, které z navržených důkazů provede a které nikoli (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem neakceptování návrhu na provedení důkazu může být jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, jeho nedostatečná vypovídací hodnota či jeho nadbytečnost. Předmětné fotografie, které nejsou nijak blíže označeny, mají prokazovat, že již za stávajícího stavu je koryto potoka nedostatečné. Vzhledem k tomu, že prokazování dostatečnosti koryta potoka (jedná se o skutečnosti týkající se jiného, již pravomocně ukončeného řízení) není relevantní pro posouzení rozhodnutí o povolení výše uvedené stavby, proti němuž žalobce podal žalobu, soud navržené důkazy neprovedl. V této souvislosti lze odkázat i na vyjádření správního orgánu prvního stupně, že vybudováním dešťové kanalizace dojde dle vyjádření zpracovatele vodohospodářské části projektu ke zlepšení stávajícího stavu.

Rozhodnutí soudu

29. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

30. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
31. Na náhradu nákladů řízení nemá právo ani žádná z osob zúčastněných na řízení, neboť soud jim žádnou povinnost neuložil a nebyly tu tvrzeny ani zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 27. listopadu 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

